

Leusden, 7 augustus 2025

Geachte burgemeester G. Bouwmeester

Betreft: Woonsituatie op Het Spul x futurum begeleid wonen.

Ik ben ongeveer 13 jaar geleden in Leusden komen wonen na het overlijden van mijn ouders. 8 a 9 jaar geleden bent u hier komen wonen en wel op Het Spul x. Na een jaar bent u dan met uw vrouw en kinderen naar een andere plek in de wijk verhuisd. Ik was uw buurman en woonde op nummer x. Heb ook nog diverse scanwerkzaamheden voor uw organisatie verricht. Op het adres, binnen de organisatie Futurum en daarmee samenhangend zijn diverse veranderingen gaande, die ik als uiterst onprettig, traumatisch en ingrijpend ervaar. Vergezeld met heel veel angst, spanningen en onzekerheden. Iets waar ik absoluut niet voor gekozen heb. Dit is al ruim een jaar of meer aan de gang.

Ben 62 jaar en bijna 13 jaar aan de organisatie van Futurum verbonden. Ik was er vanaf het begin toen deze woning aan futurum werd opgeleverd. Heb met veel plezier op Het Spul gewoond en is als het ware mijn thuishaven geworden. Er hangen schilderijen, beelden die ik in de loop van jaren heb vervaardigd. Potten en pannen in keukenkasten opgesteld. Kortom het was mijn domicilie. Ik voelde me daar veilig en gelukkig. Het gaf mij de inspiratie om beelden, schilderijen en muziek te maken. Na een jarenlange rouwperiode van mijn ouders, kreeg ik hier mijn rust en geborgenheid terug. Heb vrijwilligerswerk gedaan bij de gemeente Leusden, Spakenburg en nog steeds bij de gemeente Woudenberg.

Een groot deel van mijn leven is beheerst door nare gedachtes, angsten en spanningen, die mij op allerlei mogelijke manieren mijn leven hebben bepaald. Ook op het gebied van studeren, werken, leren en zelfstandig worden. Na het dodelijke ongeval van mijn broer in 1976 werden mijn ouders over beschermend. Ze wilden mij beschermen en zo werd ik nooit meer zelfstandig. Ik heb in feite mijn hele leven lang beschermd gewoond. Eerst samen met mijn ouders, naderhand bij Futurum begeleid wonen. In 2011 stierf mijn moeder en in 2012 mijn vader. Na de dood van mijn laatste ouder viel ik in een diep gat. Hoe nu verder en verloor ook tevens mijn baan in 2011. Daarna heb ik ook geen echt betaald werk meer verricht. Banen zonder vastigheid en enig toekomstperspectief. Begon toen mijn kunstzinnige vaardigheden te ontwikkelen. De eigenaar van de organisatie Futurum wilde er voor mij zijn en beloofde dat hij mij nooit zal laten vallen wat er ook zou gebeuren. Hij hield de huur laag en beschermde zijn bewoners, omdat hij het beste met ze voor heeft. Dat is niet vanzelfsprekend en ben ik hem ontzettend dankbaar voor. Bewoners met een bepaalde indicatie hebben in zekere zin dan ook echt zijn bescherming nodig. Vanaf 2015 werden de gemeenten met de WMO belast. In het jaar 2018

begonnen ieder jaar de herindicatiegesprekken. In de regel verliepen ze allemaal soepel, zonder grote moeilijkheden en werd het altijd weer verlengd. Men ging er van uit, dat de indicatie voor onbepaalde duur zou zijn. Het Spul is dan ook mijn huisje geworden in al die jaren. Na het aantreden van de nieuwe mede eigenares is alles een stuk zakelijker geworden. 10 jaar terug was het een hartelijke organisatie, die iedereen omarmde en zo lang mogelijk een veilige thuishaven wilde bieden voor onbepaalde tijd. In 2023 verlengde de senior medewerker van het wijkteam, die met pensioen ging voor het laatst de indicatie voor beschermd wonen. Het was een zeer menslievende persoonlijkheid, die wilde dat ieder zolang mogelijk zijn woonplek kon blijven behouden. Hij wist wat ze nodig hadden, maar hamerde er wel op dat de WLZ aangevraagd moest worden. In de praktijk een onbegonnen zaak, wegens zeer strenge voorwaarden van 24 uren zorg. De woning op Het Spul is dan ook geen 24 uren opvang. Iets wat Futurum niet op is ingericht en ook niet kan bieden, wegens te weinig personeel. Het jaar daarop begonnen de veranderingen te komen. Er werd geconstateerd, dat ik aan diverse kwalen leed. Een toch wel ernstig. Augustus vorig jaar werd ik verplicht om een kamer aan een nieuwe bewoner af te staan, wegens urgente omstandigheden. Begrijpelijk, maar toch heeft het mij veel onrust bezorgd en veel impact gehad. Plotsklaps als een donderslag uit heldere hemel. De WMO kwam in handen van anderen en die gingen de zaken totaal anders beoordelen. De indicatie voor begeleid en beschermd wonen indicatie werd in 2024 voor het laatst door hun afgegeven, daarna niet meer. In februari van dit jaar kreeg ik echter te horen, dat mijn woonindicatie niet verlengd zou worden mits ik de WLZ zou krijgen, De WMO was ineens niet meer goed genoeg. Dit zomaar van de ene op de andere dag? Weet niet wat zich afspeelt, het is onbegrijpelijk. Er werd mij gevraagd of ik zelfstandig wilde door stromen. Deelde mede dat ik gewoon mijn huidige woonplek wilde behouden, dat mij veiligheid en geborgenheid geeft. Kwam toen in de paniekmodus terecht gepaard met nare gedachten, waarbij ik mij diverse keren dood heb gewenst. Zo moedeloos was ik van dat hele gebeuren. We spraken ook nog een medewerkster van MEE. Heeft alles nog eens bekeken en concludeerde dat een nieuwe aanvraag voor de WLZ een onbegonnen zaak was en dus weinig zinvol. Onlangs was hij al afgewezen. Dan had ik wel op Het Spul mogen blijven wonen. Woensdag 23 juli 2025 kreeg ik van het wijkteam te horen, dat ik naar een zelfstandige woning door moest stromen. Is er dan zoveel veranderd in korte tijd. Snap hier niks meer van. Gewoon een zeer slechte zaak. Valse hoop en verwachtingen zijn er gewekt. In de beginperiode van futurum was er helemaal geen sprake van wat voor doorstroming dan ook. Iedere bewoner bleef jarenlang op zijn of haar woonplek. Ontzettend, raar, vreemd, maar ook wel onmenselijk dat je dit na 13 jaar pas te horen krijgt. De begeleiders hebben dit ook niet zien

aankomen. Dat ik hier weg ga, zal zeker niet vrijwillig gebeuren. De medewerkers van het wijkteam kwamen tot de conclusie dat ik ipv 15 uur begeleiding per week er maar 7 uur krijg, mogelijk zelfs minder. Dit alles verband houdende met het vertrek van mijn persoonlijke begeleider. Een uiterst betrokken persoon. Zijn vertrek is helaas nog steeds niet opgevangen. Dat betekent verlies van mijn huidige woonplek en diverse consequenties. Het is vreselijk wat je veilige thuishaven is geweest, je gedwongen wordt op te geven. Mijn ex begeleider, die nu een andere weg is gegaan, sprak zijn bezorgdheid uit over mijn woonplek en situatie. Hij zei gezien de gemoedstoestand van mij het beter is, dat ik daar nog voorlopig blijf, ondanks dat mijn indicatie is omgezet. Hij maakte zich zorgen over het feit of er wel of geen prikkelarme woonomgeving zal zijn, ga je je thuis voelen in de nieuwe buurt en woonomgeving, kan je met de buurtbewoners overweg etc. Wat verandert er allemaal, welke zekerheden vallen weg. Is er niet de mogelijkheid dat je niet met een andere bewoner elders kan gaan wonen. Kan ik dit allemaal wel verwerken. Het is wel dan zo dat Futurum natuurlijk met bepaalde regels te maken heeft, die zij ook niet leuk vinden en er achter staan. De vraag hoe nu verder. Dit om de stabiliteit en gemoedsrust terug te krijgen. Nogmaals ik ben niet vergelijkbaar met de andere cliënten van Futurum, die veel jonger, een stuk flexibeler zijn en veel meer groeimogelijkheden hebben. Wat ik wil is dat ik (voorlopig) op deze plek wil blijven wonen, omdat ik me daar veilig en prettig voel. Het geeft mij rust, zekerheid en stabiliteit. Al die onrust is absoluut niet bevorderlijk voor mijn gezondheid en welzijn, wat je op bijna 62 jarige leeftijd niet meer zou moeten hebben. Ik hoop dat u hiermee met mij van gedachten zou willen wisselen en eventueel ook met andere betrokkenen. Hoor graag van u.

Met vriendelijke groeten

x

Het Spul x

3832 JH

Leusden.

Mobiel. 06

email. x@outlook.com